

---

beminderde afgestorvenen [...] zult wederzien.

Wat gij ook verwerpen moogt, verwerpt de leer niet, dat gij een volmaakbaar, voor eeuwig, geestelijk leven voorbeschikt wezen, dat ook gij daarin naar en tot Gods beeld geschapen zijt. Wat u ontvalle, u ontvalle de overtuiging niet, dat de eeuwige wijsheid en goedheid haar weldadig plan met hare welgezinde kinderen bij haar onbezweken alvermogen tot hare eer, in betrekking tot uw waar, zedelijk geluk, luisterrijk voleindigen zal. De tijd lost zich op in eeuwigheid, het sterfelijk in de onsterfelijkheid. (13, p. 12-13)

Voor Anneveld is *God*, 'de wijze en goede Schepper van hemel en aarde', een realiteit. Hij is kenbaar door de rede 'uit alles wat in de wereld' zichtbaar is en 'vooral uit de Heilige Schrift' (12, p. 40). Door 'de verkondiging van het Evangelie [...] vervat in den Bijbel' 'verlicht en verbetert' Hij de mens (12, p. 21). Aanschouwelijk schildert Anneveld Gods hoedanigheid: 'De leeuw is sterk. Menschen zijn, wanneer zij elkander helpen, nog sterker: zij kunnen het wild gedierte temmen. Maar God heeft nog grooter *magt*: Hij kan alles onderhouden en besturen' (12, p. 4); Hij is niet zichtbaar, 'gelijk gij uwe ouders ziet', want Hij is 'een geest', maar 'daar Hij overal werkt, zult gij Hem in alles kunnen zien, zoodra gij op Zijne werken aandachtig let' (12, p. 9). Die werken hebben in *Zorgvrij* (17) een prominente plaats. Wanneer de familie Woudman, bestaande uit vader en moeder en de kleine Anne Mie, de bloemenpracht bij een naburig buitenhuis aanschouwt, reageert de vader, terwijl zijn vrouw en dochtertje met hem naar de hemel kijken en zij tezamen hun handen vouwen, met de woorden: 'God! wat zijt Gij groot! wat spreidt gij al magt en luister in dit verrukkelijk oord ten toon'. Zijn vrouw 'veegde eenen traan uit haar oog'. Sprake-loos keerden zij huiswaarts (17, p. 36-37).

God is overigens niet alleen in de schoonheid van de natuur 'zichtbaar', maar evenzeer in het onweer. 'Zulk een dreunen' veroorzaakt Hij evenwel niet 'om zijne lieve kinderen angst aan te jagen, maar uit noodzakelijkheid, tot zuivering van het luchtgestel en tot verkwikking van het aardrijk' (17, p. 54). Ook met 'de harde les' van 'armoede en ziekte' heeft Hij het goede voor. Hij wil daarmee de mens voorhouden hoezeer bezit en gezondheid zegeningen zijn, hem erbij bepalen: 'uw goed en uwe gezondheid in waarde te houden' (17, p. 73).

Van zijn presentie geeft God niet alleen blijk in de natuur en in de geschiedenis. Ook klinkt zijn stem in het 'hart' van de mens. Al 'Gods groote werken' zijn manifestaties van 'zijn liefde' (9, p. 19) en een uitnodiging aan de mens tot de bede: 'Hoe lief heb ik uwe Wet! Ik volg, o God! uw wijs gebod, verleen mij daartoe uwe